

BENVOLGUT DEGÀ, VICERECTORA, PROFESSORS, GRADUATS, GRADUADES, SENYORES, SENYORS,

És veritablement un HONOR compartir amb vosaltres aquesta tarda. Moltes gràcies a aquells que vau pensar amb mi per apadrinar aquesta promoció. Per mi és un dia especial, però de ben segur que per vosaltres ho és molt més, perquè avui teniu un motiu molt important per sentir-vos orgullosos i satisfets de vosaltres mateixos.

Jo vaig estudiar en aquesta facultat. Vaig començar l'any 95, ja fa gairebé 20 anys, i tinc en comú amb vosaltres haver "sofert" l'inici d'un pla nou. Va ser un procés de canvi difícil per a tothom després del pla del 77. Canviaven les assignatures, canviaven els sistemes d'avaluació i començava la temuda fase selectiva. Deixeu-me dir que per alguns professors d'aquesta casa també va ser complicat el canvi, sobretot mentre van conèixer els diferents plans. De fet, tot sovint havíem de ser els propis alumnes els que informàvem als professors sobre el funcionament dels estudis. De ben segur que vosaltres també heu patit els inconvenients de ser els pioners.

Ara bé, ser pioners també és un privilegi. Sou la primera promoció, per exemple, que heu organitzat un acte de graduació i us podeu sentir afortunats de poder ser les primeres promocions de Grau en Enginyeria Marina, de Grau en Enginyeria en Nàutica i Transport Marítim i de Grau en Enginyeria en Sistemes i Tecnologia Naval. Heu obert un camí a les generacions que us segueixen i sempre tindreu aquest tret especial i diferencial. Sou la primera promoció.

Permeteu-me que us parli una mica més de mi. Jo vaig arribar aquí amb els 18 anys encara no complerts. No se ben bé que és el que em va atreure d'aquesta Facultat i tampoc que és el que em va atreure dels estudis de Nàutica.

L'any anterior havia vingut a les jornades de portes obertes. Vaig visitar aquesta facultat però també altres. Llavors, i una mica ara, m'atabalaven les multituds, no podia sofrir els llocs amb molta gent, i per tant vaig pensar que en aquesta facultat m'hi trobaria bé. També els estudis em suggerien alguna cosa misteriosa, d'aventura, de repte, fins i tot m'inspiraven un aire romàntic... Només el nom de les assignatures ja em provocava curiositat. Deia Eleanor Roosevelt *que el futur pertany als qui creuen el la bellesa dels seus somnis*.

En aquell moment jo em vaig deixar emportar per les meves sensacions i vet aquí que aquella decisió ha condicionat el meu futur.

Durant els estudis vaig anar comprovant que res era com el que m'havia imaginat. De fet, era millor. Aquí hi vaig passar 5 anys, que em van passar molt ràpid. Massa ràpid. Perquè quan vaig sortir vaig començar a treballar. Jo vaig decidir navegar, fer a la vegada una carrera professional i anar sumant dies fins a aconseguir el títol de Capità. Així va ser la meva joventut. Vaig perdre'm moltes coses, vaig fer moltes renúncies i des de ben jove vaig assumir unes responsabilitats no gaire pròpies per algú que ni tan sols tenia 25 anys. Però les renúncies van valdre la pena, perquè les experiències que vaig viure en aquella etapa de la vida donaven sentit a les meves il·lusions d'adolescent.

Uns anys més tard vaig decidir canviar el rumb que havia pres la meua vida. Per diversos motius, i també aquí vaig renunciar a alguns somnis, bàsicament arribar a manar en un vaixell.

Vaig buscar nous punts de recalada i aquest cop els vaig trobar en l'administració marítima, on soc ara. I us asseguro que el bagatge d'aquests anys que us he explicat i les experiències viscudes m'han ajudat a portar a terme les meves funcions tant d'Inspecció com de Seguretat Marítima.

Sovint m'he preguntat que hagués fet si no m'hagués decidit per Nàutica. Els anys passats aquí van ser decisius per el meu futur. Llavors potser no n'era del tot conscient, però es ben cert que l'etapa universitària ens marca per la resta de la nostra vida. Jo aquí, com molts de vosaltres, i com citava Miguel de Cervantes, *vaig fabricar-me el meu destí*. Aquí em vaig fer gran, vaig madurar, aquí em vaig enamorar (unes quantes vegades, per cert), vaig fer noves amistats, nous coneixements, vaig crear-me noves inquietuds i em vaig atrevir a somniar.

Vosaltres avui celebren el final d'uns estudis. Però un final que no deixa de ser un principi. El començament d'una nova etapa. Ara us toca seguir una corrent, prendre decisions importants que afectaran al vostre futur. Heu acabat uns estudis que probablement ni la meitat de la població saben que existeixen i això us fa singulars i per tant amb un ventall ampli de possibilitats. Ara és el moment que sigueu valents i busqueu una oportunitat. Tal i com citava Victor Hugo *el futur te molts noms. Per als dèbils és l'inabastable, per als temorosos, el desconegut. Per als valents la oportunitat*.

Bé es cert que el moment de crisi actual no posa fàcil seguir el rumb que un voldria, però no podeu deixar que aquest missatge de desànim generalitzat que ens envolta acabi amb els vostres somnis.

No se si heu llegit el Petit Príncep, però en un dels seus capítols diu literalment *és una bogeria odiar a totes les roses perquè una t'hagi punxat. Renunciar a tots els teus somnis perquè un d'ells no s'hagi complert*.

Potser si que venen uns temps més complicats que els que heu passat a la facultat però ara és l'hora d'arriscar i d'interessar-vos pel vostre futur. Teniu moltes opcions. Sortiu formats i preparats per assolir nous reptes i ha arribat l'hora de seguir el destí que us heu estat fabricant.

No és fàcil enfrontar-se a obstacles però això us farà més forts i farà que podeu perfilar més les vostres preferències.

Així doncs, us animo a que us atreviu a somniar i a que sigueu valents i no tingueu por dels obstacles que us pugueu trobar per seguir els vostres somnis.

ENHORABONA A TOTS PER EL GRAU ACONSEGUIT

*Núria Obiols Vives
Padrina de la Promoció 2013-14*

17 d'Octubre de 2014